

הכנסת העשרים וארבע

יוזמת: חברת הכנסת מירב בן ארי

פ/24/1892

הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון – תקופת ההתיישנות), התשפ"א-2021

1. תיקון סעיף 26. בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981¹, בסעיף 26, במקום "שנתיים" יבוא "שבע שנים".

דברי הסבר

מוצע להאריך את תקופת ההתיישנות במסגרתה ניתן לתבוע תביעה אזרחית לפי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות) מתקופה של שנתיים לתקופה של שבע שנים, וזאת בהתאמה לכלל הרחב הקבוע בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958.

חוק הגנת הפרטיות נועד להגן על אדם מפני פגיעה או חדירה לפרטיותו ללא הסכמה. החוק בנוסחו כיום משלב בין הגנת הפרטיות הקלאסית (Privacy) לבין הגנה על מידע אודותיו של אדם (Data Protection). בשל הקושי להגדיר את הזכות לפרטיות, חוק הגנת הפרטיות קובע 11 מקרים שונים שנחשבים פגיעה אסורה בפרטיותו של אדם, שכוללים, בין היתר, צילום של אדם ברשות היחיד, שימוש במידע על אודותיו של אדם למטרה שונה מזו שלשמה מסר את המידע, התחקות אחר אדם, ועוד. עקרון היסוד של החוק קבוע בסעיף 1 בו, לפיו "לא יפגע אדם בפרטיותו של זולתו ללא הסכמתו". פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית שהוראות פקודת הנויקין חלות עליה, ואם נעשתה בזדון – עבירה פלילית. ככל שהטכנולוגיה מתפתחת ומתקדמת, משתכללות דרכי האיסוף והשימוש במידע אישי, ומצטמצמות היכולות של נושא המידע לבחור ולשלוט בנעשה במידע על אודותיו.

בדברי ההסבר לחוק הגנת הפרטיות שהתקבל בשנת 1981 נכתב כי הרציונל העומד בבסיסה של קביעת תקופת ההתיישנות לשנתיים, היה האצת תובעים להגשת תביעה מיד לאחר הפגיעה בפרטיותם. עם זאת, המציאות של זרימת מידע באופן דיגיטלי בין גופים וגורמים רבים מקשה ואף מגבילה את היכולת של הנפגע לתבוע בגין הפגיעה בפרטיותו.

לכן, יש להתיר לנפגע פרק זמן ארוך יותר לממש את זכותו לתבוע, על מנת לאפשר לו לזהות את הפגיעה והקיפה ולאתר את הפוגע. במובן זה, אדם שנפגע מבריונות רשת אינו שונה מאדם שנפגע מפגיעת לשון הרע, ואדם שנפגע ממוצר פגום אינו שונה מאדם שנפגע עקב דליפת המידע האישי והרגיש שלו ממאגר מידע. ייתכן ויעברו מספר שנים עד שיגלה אדם פגיעה שכזו ומן הצדק שתעמוד לו הזכות להתמודד מול הפוגע בפרק זמן זהה לעוולות אזרחיות שונות.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
י"ז באב התשפ"א (26.07.2021)

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.